

Cuộc Xe Ôm Nhớ Đời.

TQĐ

9 giờ tối, Xa Cảng Miền Tây,
Xách túi đồ dợm bước ra taxi, nhận một cái nít tay, tui quay lại, chú xe ôm
đứng cong người nài nỉ:

- Đường giờ này mát mẻ lắm, con đi giúp chú cuộc xe đi. Ai thấy chú tật
nguyên vậy cũng ngại đi nên chú chạy ế lắm. Con yên tâm đi, chú chạy
được, chạy cẩn thận lắm.
- Dạ được rồi, con đi.

Và cái đoạn đường hơn chục cây số từ đó về Tao Đàn, tui đã được nghe một chuyện đời, một chuyện tình
đẹp tái lòng.

Chú năm mươi tám, ở quận 7, mỗi chiều năm giờ ra bến, chạy đến năm giờ sáng hôm sau. Ráo cũng như
mưa, chục năm nay không dám nghỉ ngày nào. Mỗi đêm thường kiếm được trăm mấy hai trăm, mỗi tháng
đóng tiền bến hết chín trăm. Cô thì đi nấu cơm cho công an phường, lương có triệu một nhưng được cái họ
hay bỏ bữa, cô mang thức ăn về, nhà khỏi đi chợ. Cô đòi đi kiếm chỗ làm thêm, chú không cho. Chú biểu để
mình chú cực là được rồi. Kể tới đây, chú cười hích hạc:

- Đàn ông mình, cỡ nào cũng phải sống mà lo cho gia đình được, há con?
Tui bắt đầu thấy ngưỡng mộ chú rồi đây, sau cái câu này. Bạn bè đang đợi, tui thì trễ hẹn nhưng bị cuốn vào
câu chuyện tươi sáng của chú nên nghĩ mình cũng chẳng cần phải nhanh hơn. Tới đâu đó Thuận Kiều, thấy
vai chú run run, tui hỏi thăm, chú biểu cái chân tật của chú, hể trời lạnh lại nhức.
- Thôi chú dừng xe lại đi, con chờ cho.
- Đâu có được, ai làm vậy được con? Chú không sao, ráng chạy chút nữa, về bóp dầu.
- Chú sợ con cướp xe hả? Xe chú cà tàng lắm rồi nha. Với lại con sẽ đưa túi xách con cho chú đeo. Chú
dừng lại đi.

Tui cũng chạy chậm, như chú. Thanh thân lắm, như đang chở ba mình đi dạo vậy. Ngồi sau lưng tui, chắc ấm
được chút đỉnh nên chú trải lòng hơn. Chú khoe hồi trẻ cô đẹp lắm, con gái Cai Lậy mà. Cô lên Sài Gòn ở
mướn cho nhà chủ mà chú làm bảo vệ. Ba má cô đâu có chịu chú bởi họ chê thằng này mồ côi mồ cút, nghèo
mà còn què quặt nữa. Họ sợ cô khổ khi về với chú. Nhưng cô hồng sợ, cô bỏ nhà theo chú. Ba má cô từ con
gái. Ngày ba cô nhắm mắt, ông còn chưa tha cho cô mà. Chú phải đưa cô về, nửa đêm quỳ ngoài hàng rào
lạy vọng vào. Rồi đi.

- Chú biết cô thương chú lắm nên chú muốn cô được sung sướng. Mà muốn vậy thôi chứ tới giờ cô cũng
chưa được sướng ngày nào.
- Sướng chứ chú. Làm lụng thì ai cũng phải làm thôi, chỉ cần có người chồng thương mình như chú, con nghĩ
cô sướng trong dạ lắm đó chứ.
- Thiệt hôn con?
- Hồng tin, bữa nào chú về hỏi cô đi.
- Ừ. Mà tết nhứt tới bên nách rồi con há. Chắc chú phải ráng cày thêm chút đỉnh, vài bữa mua cho cô cái áo
kiểu đẹp đẹp mặc Tết với người ta...

Tui nghe chừng trong lam lũ một trời yêu thương. Cái yêu thương không phải đôi vợ chồng đủ đầy nào cũng
có được. Rồi chú khoe hai thằng con, thằng lớn hai mươi, thằng nhỏ mười ba, thằng nào cũng ngoan.

- Em lớn đang còn đi học hay đi làm rồi chú?
- Nó học giỏi lắm con, học năm ba Đại học Sư Phạm. Mà thằng đó đẹp trai à nha, nó giống cô. Nó có hiếu
lắm, hồng bao giờ dám xài tiền.
- Nói vậy thôi chứ con nghĩ hồi trẻ chú cũng đẹp trai mà. Nghe em nó được vậy, con cũng mừng cho cô chú.
- Ừ...thì...

Sao tui nghe câu trả lời như vướng đầu đó trong cổ họng.

Câu chuyện còn đang dang dở, hai chú cháu đã tới nơi. Xuống xe, chú biểu bớt hai chục ngàn, cho cái công
tui chở chú.

- Chú bớt phân nửa luôn đi. Hehe
- Sao cũng được mà con.

Trả tiền xe xong, tui dấm dúi một ít vô tay chú, dặn dò:

- Chú về mua cho cô cái áo đi, áo màu tím nghen chú. Con tin cô sẽ thích. Mà cũng phải mua thêm cho chú một cái nữa. Cô mặc áo đẹp mà áo chú cũ quá, hồng xúng đâu nha. À quên, hai thằng nhỏ, mỗi thằng một cái nữa nhe.

Chú cúi sát nhìn thứ tui vừa đưa, tay run run. Chào nhau, chú lại níu tui. Tui nói:

- Tính cảm ơn con nữa hay gì đây? Thôi khỏi, mai mốt có gặp nhau, chú chờ rỏ cho con là được rồi.

- Hồng có, hồi nãy chú hồng dám kể hết. Thằng con lớn của chú đó, là chú... nhớ nó quá nên chú tưởng tượng vậy thôi chứ sau khi thi đậu đại học, nó bị tai nạn...mất rồi con ơi. Tới giờ mà chú còn chưa tin là nó hồng còn... Đêm nào cha con chú cũng nói chuyện... Nhưng con yên tâm, chú cũng sẽ lấy tiền này mà mua cái áo mới, để lên bàn thờ cho nó..

TQĐ